

Witte pen

De kijker bevindt zich in het voormalige deel van de Nobelstraße en kijkt naar de zuidelijke muur van de collegiale kerk van de voormalige zogenaamde Witte of Grote Abdij.

Het werd voor het eerst genoemd in een document uit 1307 als een Franciscaner klooster. Het kreeg deze naam om het te onderscheiden van het naburige zogenaamde Zwarte Klooster vanwege de witte kleding van de nonnen.

De nonnen en kloosterdames waren afkomstig uit de lagere adel en rijke katholieke patriciërsfamilies uit Bocholt en omgeving. In de tweede helft van de 16e eeuw werd het klooster omgebouwd tot een wereldlijk klooster met maximaal elf jonkvrouwen.

De voormalige kapittelkerk was een bakstenen gebouw. De opvallende steunberen op de voorgevel dateren blijkbaar van een verbouwingsfase rond 1700, toen de zuidelijke muur werd versterkt nadat deze zichtbaar met 2,50 meter was verhoogd. In 1803 werd het kloostercomplex in het kader van de secularisatie eigendom van de vorsten van Salm-Salm en diende tot 1811 als regeringszetel van het nieuw opgerichte vorstendom Salm en daarna als particuliere vorstelijke bestuurszetel. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het Witte Klooster tot op de fundamenten verwoest. De ruïnes werden in het begin van de jaren 1950 volledig verwijderd. De zuidelijke contouren van het gebouw kunnen vandaag de dag echter nog steeds worden herkend in de vorm van witte uitsparingen in de grond op Europaplatz.

Galerij

Contactpersoon

Ondersteund door

Ministerium für Heimat, Kommunales,
Bau und Digitalisierung
des Landes Nordrhein-Westfalen

© MHKBDNRW

